

## ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๓)

ด้วยคณะกรรมการค่าจ้างได้มีการประชุมศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับตามมาตรฐานฝีมือ และมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๒๒ สาขาอาชีพ โดยใช้มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นเกณฑ์วัดค่าทักษะฝีมือ ความรู้ ความสามารถ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๙ (๔) และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการค่าจ้างจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔ และประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“มาตรฐานฝีมือ” หมายความว่า มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

ข้อ ๓ อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในแต่ละสาขาอาชีพและในแต่ละระดับ ให้เป็นดังนี้

(๑) สาขาอาชีพช่างสีรถยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยหกสิบห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสามสิบบาท

(๒) สาขาอาชีพช่างเคาะตัวถังรถยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยยี่สิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยเก้าสิบบาท

(๓) สาขาอาชีพช่างซ่อมรถยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยหกสิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสามสิบบาท

(๔) สาขาอาชีพผู้ประกอบอาหารไทย ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสิบบาท

(๕) สาขาอาชีพพนักงานนวดไทย ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยแปดสิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละเจ็ดร้อยยี่สิบบาท

(๖) สาขาอาชีพนักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมสปาตะวันตก (หัตถบำบัด) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเก้าสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยห้าสิบบาท

(๗) สาขาอาชีพช่างซ่อมไมโครคอมพิวเตอร์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยบาท

(๘) สาขาอาชีพช่างไฟฟ้าภายในอาคาร ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยบาท

(๒๒) สาขาอาชีพช่างบุกรุกภัณฑ์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยยี่สิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยเจ็ดสิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยยี่สิบบาท

ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ตามข้อ ๓ (๑) ถึง (๒๒) คำว่า “วัน” หมายถึง เวลาทำงานปกติของลูกจ้าง

ข้อ ๕ นายจ้างที่ให้ลูกจ้างทำงานในตำแหน่งงานหรือลักษณะงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือ ความรู้ความสามารถตามมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับใด ไม่ว่าจะครอบคลุมมาตรฐานฝีมือนั้นทั้งหมดหรือส่วนหนึ่งส่วนใดก็ตาม ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้ลูกจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับนั้น

ข้อ ๖ ภายใต้บังคับข้อ ๕ ลูกจ้างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับใด ไม่ว่าก่อนหรือหลังประกาศนี้มีผลใช้บังคับ หากประสงค์จะใช้สิทธิให้ยื่นหนังสือรับรองว่าเป็นผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับนั้นแก่นายจ้างโดยเร็ว

เมื่อนายจ้างได้รับหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้จ่ายค่าจ้างตามอัตราในประกาศนี้ให้แก่ลูกจ้างนับแต่วันที่ได้รับหนังสือรับรองเป็นต้นไป

ข้อ ๗ ประกาศคณะกรรมการค่าจ้างฉบับนี้ ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

สมเกียรติ ฉายะศรีวงศ์

ปลัดกระทรวงแรงงาน

ประธานกรรมการค่าจ้าง